

NÄR ÖGONBLICKET SJUNGER

© Text: Roger Karlén

© Musik: Mikael Carlén

Sång: Andreas Jonsson

Som ett stilla regn om natten
gråter jag när ingen ser
Med den lätta morgondimman
tusen pärlor faller ner
I den växt som samlar daggen
tårar blir min enkla pant
I det blad som varsamt formar
droppar till en diamant

När ögonblicket sjunger
en sång jag inte trodde fanns
då blir stunden till ett eko
en evighetens resonans
I luften som vi andas
de andetag som vinden bär
där finns närheten till livet
när tiden inte längre är

I en tid av många frågor
blir så mycket utan svar
trots att många tror sig veta
finns där tusen gåtor kvar
I vårt inre bortom orden
brusar det en magisk älv
där döljs skatterna vi söker
gömda inuti dig själv

När ögonblicket sjunger...

Löven viskar när den kommer
vårens första varma vind
Som en hälsning sänd av gudar
smeker den min kalla kind
I det svaga morgonljuset
till en vinterfrusen kropp
Jordens kretslopp ger sin gåva
värmén från en strimma hopp

//När ögonblicket sjunger
en sång jag inte trodde fanns
då blir stunden till ett eko
en evighetens resonans
I luften som vi andas
de andetag som vinden bär
där finns närheten till livet
när tiden inte längre är//